

Συμβούλιο της Επικρατείας: 103/1984 (Τμ. Α')

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΣΤ' 1984, σ. 432

Περίληψη: Εργατικό ατύχημα υπάρχει και όταν η ανικανότητα για εργασία οφείλεται σε υπέρμετρη προσπάθεια του εργαζομένου ή σε εργασία κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες. Αρμοδιότης των διοικητικών και των υγειονομικών υπηρεσιών.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. Β. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ

Εισηγητής: κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δικηγόρος: κ.κ. Αντ. Λιντερμάγιερ, Αντ. Πετρόγλου

Επειδή, κατά την έννοια των άρθρων 8 παρ. 4, και 34 του αν. ν.1846/1951, εργατικό ατύχημα υπάρχει όχι μόνο στην περίπτωση που ο θάνατος ή η ανικανότητα για εργασία του ασφαλισμένου οφείλονται σε βίαιο εξωτερικό γεγονός που συνέβη κατά την εκτέλεση της εργασίας ή έχει αφορμή αυτή, αλλά και στις περιπτώσεις που οι πιο πάνω συνέπειες οφείλονται σε υπέρμετρη προσπάθεια που κατέβαλε ο εργαζόμενος για να ανταποκριθεί στους ασυνήθεις όρους εργασίας ή στο γεγονός ότι υποχρεώθηκε αυτός να εργασθεί για ορισμένο χρόνο κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες (ΣΤΕ 2606/1978, 3914/1982 κ.α.). Εξάλλου, σύμφωνα με τον Κανονισμό Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/13.1.1938) και ειδικότερα σύμφωνα με τα άρθρα 6, 24 επ. και 29, οι μεν διοικητικές υπηρεσίες του ΙΚΑ είναι αρμόδιες για τη διαπίστωση, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, της επέλευσης ή όχι εργατικού ατυχήματος, οι δε υγειονομικές υπηρεσίες του ΙΚΑ επιλαμβανόμενες από ιατρική άποψη της περιπτώσεως αποφαίνονται, αιτιολογημένα και δεσμευτικά για τα ασφαλιστικά όργανα, για τη φύση, τις αιτίες, την έκταση και τη διάρκεια της σωματικής ή της πνευματικής πάθησης του ασφαλισμένου, ως και για την ύπαρξη ή όχι αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της πάθησης που διαπιστώθηκε και του ατυχήματος (ΣΤΕ 1311, 3319/1975, 3914/1982 κ.α.).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, το δικαστήριο της ουσίας αφού εκτίμησε τα στοιχεία του φακέλλου και ειδικότερα τη δήλωση του ατυχήματος

(129/18.12.1980), τις καταθέσεις του εργοδότη του θανόντος τέκνου του αναιρεσιβλήτου και της υπαλλήλου Μ.Γ. για τις πολύ κοπιώδεις και εξαιρετικές συνθήκες εργασίας του κατά την ημέρα του ατυχήματος και τη σχετική ιατροδικαστική έκθεση (από 18.12.1980) κατά την οποία ο θάνατος του ασφαλισμένου επήλθε λόγω εγκεφαλικής αιμορραγίας, δέχθηκε ότι ο θάνατος του ασφαλισμένου ο οποίος εργαζόταν με σχέση εξαρτημένης εργασίας στο κατάστημα τροφίμων των αδελφών Π., στη Λειβαδιά, που επήλθε την 18.12.1980 (ώρα 5.45 μ.μ.) κατά τη διάρκεια της εργασίας του, ήταν απόρροια υπερεντάσεως κατά την παροχή της εργασίας και χαρακτήρισε το ατύχημα αυτό ως εργατικό. Η κρίση όμως αυτή της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν είναι νόμιμα αιτιολογημένη γιατί στο πιο πάνω συμπέρασμα της καταλήγει χωρίς να επικαλείται σχετική γνωμάτευση του υγειονομικού οργάνου του ΙΚΑ, που, όμως, όπως εκτέθηκε, είναι, κατά νόμο, απαραίτητη για τη φύση κλπ της παθήσεως και για το ζήτημα του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παθήσεως που διαπιστώθηκε και του ατυχήματος. Για το λόγο δε αυτό, που προβάλλεται βασίμως, η απόφαση πρέπει να αναιρεθεί. Κατά τη γνώμη όμως ενός από τα μέλη του δικαστηρίου, ο λόγος αναιρέσεως , όπως διατυπώνεται, πρέπει να απορριφθεί γιατί στηρίζεται σε ανακριβή προϋπόθεση, εφόσον η κρίση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ερείδεται, όπως από το όλο περιεχόμενό της προκύπτει, στην από 18.12.1980 ιατροδικαστική έκθεση και όχι σε γνωμάτευση της υγειονομικής επιτροπής του ΙΚΑ, της οποίας η ύπαρξη δεν προκύπτει από την απόφαση.